

РЕШЕНИЕ № 25494

гр. София, 28.01.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 134- състав, в открито съдебно заседание на втори август през две хиляди и деветнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛБЕНА ДОЙНОВА

при участието на секретаря Ели Димандиева, като разгледа докладваното от съдия Албена Дойнова **НАХД № 4568** по описа на съда за **2019 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН.

Образувано е по жалба на Политическа партия „АТАКА”, чрез процесуалния им представител адв. срещу Наказателно постановление (НП) № РД-10-4/21.02.2019г., издадено от и.д. Председател на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 1, вр. чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за извършено нарушение на чл. 18, ал. 3, вр. ал. 1 от ЗРТ е наложено наказание „Имуществена санкция” в размер на 3 000 лева .

В жалбата се претендира, че АНО неправилно е интерпретирал доказателствата и е приложил нормата на чл. 18, ал.3, вр. ал. 1 от ЗРТ, доколкото жалбоподателят обективно е бил в невъзможност да изпълни вмененото му от закона задължение. Излага съображения, че към полученото искане за право на отговор не е бил приложен такъв, което е довело до невъзможност ДМУ да излъчи такъв, в изключително краткия срок предвиден в закона. Намира, че неправилно е интерпретирана посочената законова разпоредба което от своя страна е довело до неправилно ангажиране административнонаказателната отговорност на доставчика на медийни услуги. Иска се отмяна на санкционния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призовани се представляват от адв. която поддържа депозираната жалба и пледира за отмяна на атакуваното наказателно постановление. В писмени становище излага подробни съображения в подкрепа на тезата си за несъставомерност на нарушението.

Въззиваемата страна, редовно призована, изпраща представител - юрк.

Пледира се неоснователност на депозираната жалба и моли атакуваният санкционен акт да бъде потвърден изцяло като правилен и законосъобразен. Изтъква доводи, че независимо от посоченото в жалбата доставчикът е задължен да спазва разпоредбите на ЗРТ, и в този смисъл да предприеме необходимите действия да изпълни вменените му от закона

задължения да предостави право на отговор. Представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на искането си.

Съдът, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възразенията на страните по реда на чл. 14 и чл. 18 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити за нейната редовност, което обуславя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 17.10.2018 г. в Съвета е постъпило копие на Заявление вх. № РД-21-03-00-18 от Валери Симеонов до председателя на ПП АТАКА Волен Сидеров, с искане за право на отговор като лице, засегнато в предавания по АЛФА ТВ - кадри, съдържащи четири броя слайдове, повтарящи се от 18:52 ч. на 16.10.2018 г. до 18:55 ч. на 17.10.2018 Г., които според писмото, уронват престижа и името му. В заявлението се съдържащо и искане за предоставяне на запис от архива на програмата за същия времеви интервал. Заявлението било изпратено и до адреса на „АЛФА ТВ“, централата на ПП АТАКА и до Председателя на ПП АТАКА на служебния му адрес. Същото било получено на 17.10.2018г. от ДМУ.

На 29.10.2018 г. от св. . —старши инспектор при СЕМ бил извършен преглед чрез Интегрираната система за мониторинг на СЕМ на запис на програма „АЛФА ТВ“ на доставчика на медийни услуги ПП АТАКА, излъчвана на 16.10.2018 г. и на 17.10.2018 г. При прегледа на записа св. установила, че по програма „АЛФА ТВ“ от 18.52 ч. на 16.10.2018 г. до 18.55 ч. на 17.10.2018 г., вместо предаванията по седмичната програмна схема, се разпространяват повтарящи се надписи, в които името на Валери Симеонов се споменава в следните текстове:

1. Как Сорос още управлява България. Човекът на Сорос в правителството Валери Симеонов атакува Православието в разрез с всички църковни канони. Работи за разкола на църквите в Украйна и Македония. Призовах премиера да вземе отношение. Не взе.
2. Как Сорос още управлява България. На 15 октомври вицепремиерът Симеонов по БНТ влезе в ерес по повод искането за разкол в Македония, нанесе удар по българската история и се постави над църковните канони с думите: Не виждам защо канонът трябва да бъде спазван... Призовавам премиера да каже това позиция на българското правителство ли е.
3. Сорос от десетилетия работи за разбиването на християнството, българската нация и идентичност. Той налага джендъризма и еднополовите бракове. Днес той има свой вицепремиер в българското правителство. Битката

срещу соросоизма е битката на утрешния ден. Българи, определете на
страна сте!

4. Как Сорос още управлява България. Истанбулската конвенция ще се да
мине под натиска на ГЕРБ — Цветанов и НФСБ - Валери Симеонов, ако не бяха
се противопоставил яростно.

След запознаване със съдържанието на предаването и с писмените
доказателства събрани по преписката св. установила, че под
четирите текста като автор е посочен Волен Сидеров, а лицето Валери
Симеонов не е участвал лично или чрез свой представител в предаванията по
програма „АЛФА ТВ“. На следващо място констатира, че правото на отговор
е поискано писмено в 7-дневен срок от датата на излъчване на предаванията.
Отправеното искане за предоставяне на право на отговор съдържало всички
необходими реквизити и изхождало от лице имащо правен интерес.

При гореописаната фактическа обстановка и доказателства по
преписката, свид. счела, че са налице данни за извършено от
жалбоподателя административно нарушение, състоящо се в неизпълнение на
задължението на ДМУ да осигури включване на отговора на засегнатото лице в
програмата си на 18.10.2018г. , с което е нарушен чл. 18, ал.3, вр. ал. 1 от
Закона за радиото и телевизията .

За констатираното от нея административно нарушение св.
изпратила покана за явяване за съставяне на АУАН, като на 14.01.2019г.
съставила срещу ИП АТАКА Акт за установяване на административно
нарушение № НД-01-5/14.01.2019г., в отсъствие на упълномощен представител
на нарушителя, където подробно описала с обширни цитати от предаването
споменатото по-горе административно нарушение, и го квалифицирала по чл.
18, ал.3, вр. ал. 1 от ЗРТ .

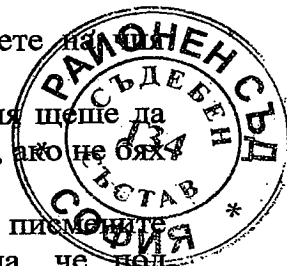
Екземпляр от акта бил връчен на упълномощен представител на
жалбоподателя, срещу подпис по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН.

Възражения срещу така съставения АУАН не постъпили в
законоустановения срок по чл. 44 от ЗАНН

Въз основа на съставения от свид. акт, впоследствие било
издадено атакуваното сега наказателно постановление на и.д. Председателя на
СЕМ, в което фактическото описание и правната квалификация на нарушението
е възприета изцяло от дадените в акта, и за нарушението на дружеството-
жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер от по 3 000 лева.

Описаната фактология, по която няма спор, се установява от
свидетелските показания на актосъставителя и писмените доказателствени
средства, събрани в административнонаказателното производство, приети от
съда.

Основните спорни въпроси по делото са по правото, и се свеждат до
това, дали при липсата на конкретно изявление от страна на засегнатото лице,
извън направеното искане за предоставяне на право на отговор, операторът
може да изпълни вмененото му от закона задължение да осигури включване на
отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време
до 24 часа след получаване на отговор, като не допуска изменение или
съкращаване на текста.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена от лице с правен интерес и в законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от приложените по делото заповеди.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3 - месечен срок от откриване на нарушителя, респективно 1 - годишен срок от нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в 6 - месечния преклузивен срок. Ето защо са спазени всички преклузивни срокове, визирани в разпоредбите на ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Не може да се сподели становището, че в наказателното постановление не е описано ясно нарушението. Напротив по факта на излъчването на записа между страните няма спор. В наказателното постановление е изложено не само предаването, но са цитирани конкретни реплики, които са обсъдени от наказващия орган в обстоятелствената част на постановлението. Обсъдени са и приобщените писмени доказателства, от които е изведена и датата на извършване на нарушението.

По приложението на материалния закон

В контекста на изложеното настоящият състав приема, че жалбоподателят е осъществил състава на посоченото в акта и наказателното постановление административно нарушение.

Съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗРТ лица и държавни и общински органи, засегнати в линейни медийни услуги, в които не са участвали лично или чрез свой представител, имат право на отговор.

Видно от съдържанието на предаването Валери Симеонов е лице, имащо право на отговор съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗРТ, тъй като е един от субектите предвидени хипотезата на члена.

На следващо място съгласно чл. 18, ал. 2 от ЗРТ в 7-дневен срок от деня на предаването лицата или органите по ал. 1 имат право да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор. В искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването. Това е било сторено от Валери Симеонов, който в 7 дневен срок от предаването / то е било за времето от 18:52 часа на 16.10.2018г. до 18:55 часа на 17.10.2018г. , а искането – получено на 17.10.2018 г. / писмено е поискал разпространяване на отговор.

Според настоящия съдебен състав изискването за "писмено" е изпълнено с изпращането на писмо до оператора, което е било получено на 17.10.2018г. На следващо място в заявлението изхождащо от Валери Симеонов са посочени оспорваните твърдения и конкретните дати и часове на излъчване на слайдовете, съдържащи посочените твърдения, доколкото същите не са били излъчени в конкретно предаване от програмата на „АЛФА ТВ“ .

Разпоредбата на чл. 18, ал. 3 от ЗРТ визира задължението на операторът да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста.

От събраните по делото доказателства се установява, че ИП „АТАКА“, които притежават програмата на „АЛФА ТВ“ не са сторили това – нито в 24 часовия срок след получаване на искането, нито по късно. В действителност законодателят е предвидил изключително кратък срок за изпълнение на вмененото на оператора задължение, при което неминуемо биха възникнали трудности при организацията по предоставяне на право на отговор на засегнатото лице. Това е така, доколкото се касае за засягане на личността, честта и авторитета на лицата, които след като не са взели лично участие в предаването имат право в максимално кратки срокове да изложат своята теза и да защитят правата си. Несвоевременното извършване на посочените действия би накърнила правната сфера на засегнатите лица. В конкретния случай, въпреки липсата на конкретен текст, който да бъде излъчен, пред оператора е била налице възможност в предвидения от закона срок да излъчи текста на постъпилото заявление от лицето Валери Симеонов, което макар и в цялост би защитило правата му да изложи своята позиция на несъгласие с излъчените в

програмата на „АЛФА ТВ“ твърдения. Така, макар и не в пълен обем би изпълнило задължението си по чл. 18, ал.3, вр. ал. 1 от ЗРТ.

Нарушението е съставомерно, осъществява кумулативно всички обективни елементи от фактическия състав по чл. 18, ал.3 от ЗРТ, правилно е описано и квалифицирано по посочения законов текст. Впоследствие, наказващият орган правилно е подвел деянието под санкционната норма на чл. 126, ал. 1 ЗРТ, в която за нарушение на разпоредбите на чл. 16-18 от закона, е предвидено на доставчиците на медийни услуги да се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Това е минималния предвиден в закона размер, което означава, че АНО е обсъдил отговорността при пълен превес на смекчаващите отговорности обстоятелства и е наложил административно наказание в минимален размер, чийто размер съдът не би могъл да ревизира

Ето защо съдът счете, че наказанието е правилно определено по вид и размер и по правилния санкционен текст от закона.

В процесния случай въпросът за вината се явява ирелевантен, предвид обстоятелството, че отговорността на жалбоподателя е обективна и касае неизпълнени задължения към държавата /арг. от чл. 83 ЗАНН/.

Според настоящият състав, административно-наказващият орган не е допуснал неправилно приложение на материалния закон, като е отказал в конкретния случай да приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, макар и да не е изложил съображенията си за това. Това е така, защото извършеното нарушение е с характерната за обикновените случаи на нарушения от същия вид обществена опасност, а дори и по-висока от обикновените случаи, тъй като е извършено чрез непредоставяне на право на отговор на лице, известно в обществото, чието име е било засегнато в рамките на излъчените в програмата на „АЛФА ТВ“ текстове.

Наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено изцяло, поради което и на основание чл. 63, ал.1, предл. първо от ЗАНН,

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление (НП) № РД-10-125/10.11.2015г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на основание чл. 126, ал. 1 от ЗРТ за извършено нарушение на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ на „Евроком – Национална кабелна телевизия“ ООД, с ЕИК 121761999, представлявано от управителя Злати Златев е наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева .

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София – град на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14 дневен срок от получаване на съобщението до страните. Решението е изготвено.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

АС
00.01.20

22

РЕШЕНИЕ

№ 4507

гр. София, 06.08.2020г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова
ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова
Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4123** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1 ЗАНН.

Образувано е на основание постъпила касационна жалба от Политическа партия Атака, депозирана чрез адв. против Решение №25497 от 28.01.2020 г., постановено по НАХ дело № 4568/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 134-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №РД-10-4/21.02.2019 г., издадено от ИД Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18, ал.3, вр. ал. 1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на основание чл.126, ал.1 вр. чл. 127, ал.2 ЗРТ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради неправилно приложение на закона – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Изложени са съображения, че СРС не е отчел допуснатите в хода на АНП съществени процесуални нарушения, както и че неправилно е приел, че е установено извършеното нарушение. Иска се отмяната му и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът Съвет за електронни медии, чрез процесуалния си представител юрисконсулт в с.з. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита решението за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в писмени бележки.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана. Счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Обжалваното решение е постановено в открито съдебно заседание, проведено на 03.06.2016 г. в присъствието на процесуалните представители на страните, на които е указано, че същото подлежи на обжалване в 14-дневен срок от тази дата. Касационната жалба е подадена на 16.06.2016 г. Разгледана по същество същата е и основателна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП №РД-10-4 от 21.02.2019 г., издадено от ИД Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18, ал.3, вр. ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на основание чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на ПП Атака е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева. Санкцията е наложена на касатора, за това че като доставчик на медийни услуги, чрез притежаваната от него програма „АЛФА ТВ“, не е осигурил право на отговор на засегнато в излъчвани повтарящи се надписи на 16.10.2018 г. лице, което не е участвало лично или чрез свой представител в предаванията и е поискало писмено това в предвидения в разпоредбата на чл.18, ал.2 ЗРТ срок. При извършения цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното пред него НП въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, като са спазени императивните процесуални правила при издаването на двата акта. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в НП. Спазени са всички предвидени в ЗАНН преклузивни срокове. Нарушението е описано ясно, като е посочено не само предаването, но са цитирани и конкретни реплики, които са обсъдени от АНО в обстоятелствената част на НП. Предвид това СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП на формално основание.

На основание събраните в хода на процеса писмени и гласни доказателства въззивният съд е приел, че санкционираният субект е осъществил състава на описаното нарушение. Според СРС нарушението е съставомерно и осъществява кумулативно всички елементи от фактическия състав по чл.18, ал.3 ЗРТ. Засегнатото в медийна услуга лице, което не е участвало лично или чрез свой представител в засегнатото го предаване, в срока по чл.18, ал.2 ЗРТ е поискало писмено от оператора предоставянето за разпространение на отговор. Операторът не е изпълнил задължението си да осигури включване на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време нито в срок от 24 часа след получаване на отговор, без да допуска изменение или съкращение на текста., нито след това. Въззивният съд е приел, че в конкретния случай липсва конкретен текст, който да бъде излъчен, но въпреки това пред оператора е била налице възможност да излъчи текста на постъпилото от засегнатото лице заявление, което би защитило правата му да изложи своята позиция на несъгласие с излъчените твърдения. Излъчвайки текста на заявлението, доставчикът на медийни услуги, макар и в непълен обем, би изпълнил задължението си по чл.18, ал.3 ЗРТ. Като не е изпълнил това, според СРС е извършил вмененото му нарушение, за което правилно е санкциониран с предвидената в чл.126, ал.1 ЗРТ санкция, наложена в минимално предвидения в тази разпоредба размер. В мотивите си е разгледал и приложимостта на чл.28 ЗАНН, като е приел, че правилно тази разпоредба не е приложена от АНО. При тези мотиви е потвърдил НП.

Решението е неправилно, като доводите в касационната жалба за постановяването му в нарушение на материалния закон са основателни.

Въззивният съд е проявил процесуална активност, като е събрал относимите към спора писмени и гласни доказателства. Анализирайки правилно е установил фактическата обстановка, а именно, че засегнатото лице е поискало в срок право на отговор, без да представи конкретно изявление в тази насока. Според настоящият касационен състав неправилни са изводите му, че при това положение за оператора е възникнало задължение да излъчи текста на постъпилото от засегнатото лице заявление, с което би изпълнил задължението си чл.18, ал.3 ЗРТ и като не е сторил това е осъществил нарушение на вмененото му нарушение.

Правото на отговор на засегнато от медийна услуга лице и задължението на оператора в тази насока са регламентирани в разпоредбата на чл.18 ЗРТ. Съгласно ал.1 на този текст засегнатите лица имат право на отговор. За да реализират това си право според ал.2 на същия текст същите следва да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор като в искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването. Задължението на оператора е регламентирано в ал.3 на същия текст, според която разпоредба той е длъжен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста. Анализът на тази правна уредба навежда на извода, че за да възникне задължение на оператора по ал.3 на чл.18 ЗРТ засегнатото лице следва не само да е поискало право на отговор, но и да е представило на оператора своя отговор. До този извод се стига предвид разпоредбата на чл.18, ал.3 ЗРТ, която вменява задължение на оператора да включи отговора в посоченото издание и в определения срок, а не заявлението, с което е поискано право на отговор. В случая, както правилно е приел и СРС, от засегнатото лице е постъпило само заявление, без конкретен текст като отговор. Следователно към датата, на която е прието, че е извършено нарушението, доколкото конкретен отговор не е бил представен от засегнатото лице, операторът на медийни услуги не е извършил нарушение на чл.18, ал.3 ЗРТ, тъй като не е разполагал с конкретен отговор, който да е бил длъжен да излъчи. Като е приел, че касаторът е бил задължен да излъчи заявлението, с което е поискано право на отговор, СРС е достигнал до неправилни правни изводи за установеност на нарушението. Вярно е, че ал.2 на ЗРТ не поставя изрично изискване за прилагане към заявлението на изричен отговор, но доколкото ал.3 задължава оператора да включи именно отговора в посоченото издание, то за да бъде възможно изпълнение на това задължение несъмнено следва при него да е бил постъпил отговор. Липсата на такъв, както е в случая, води до несъставомерност на деянието.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено и вместо него следва да се постанови друго, с което се отмени и НП.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал. 1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №25497 от 28.01.2020 г., постановено по НАХ дело № 4568/2019 г. на Софийски районен съд, НО, 134-и състав и вместо постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №РД-10-4/ 21.02.2019 г., издадено от ИД Председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/, с което за нарушение на чл.18, ал.3, вр. ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ на

основание чл.126, ал.1 вр. чл.127, ал.2 ЗРТ на Политическа партия Атака е
наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

РЕШЕНИЕ ВЪВЕДЕНА В ЗАКОННА
СИЛА НА *06.08.2020г.*
РАЙОНЕН СЪДИЯ:
ДЕЛОВОДИТЕЛ:

ДЕЛОВОДИТЕЛ